

V sobotu 4. 11. jsme se vydali na zápas proti týmu Bučovic, který aktuálně vedl tabulku bez jediné prohry. Na základní škole v Bučovicích se dopoledne předváděly budoucí hvězdy sportovní gymnastiky, a tak první zápas začínal poněkud netradičně až ve 14:30. Namotivovat se na tohoto soupeře nám nikdy nedělalo problém a tak jsme byli plní očekávání. Do prvního zápasu jsme nastoupili ve zkušené sestavě s mlátičkou Goldym, Pohym a Tomíkem na prdě, Doly a Zemákem na bloku, Táckem na liberu a Šubrtem, jako dirigentem celého našeho orchestru.

Bohužel soupeř na nás od začátku vlítl tvrdým servisem a precizní hrou v obraně i na útoku a my i přes velmi bojovný výkon mohli jít za hodinku na sváču. No nic, v pauze proběhlo nějaký to hoplapo, Tomík na odreagování pustil nějakou korejskou popíku a s čistou hlavou jsme šli do druhého špílu. Sestava byla následující, na útku to pořád mlátil Goldy, na smeči se točilo trio Pohy, Gája, Šubrt, na bloku to zavíral Doly se Zemákem, na liberu čapal najetej Tomík a celý to trkal Štěti. Bučovice nastoupily v obměněné sestavě, my se od začátku chytily na servisu a příjmu a najednou z toho bylo vedení 2:0 pro nás. Pohy si mohl konečně říct, že máme bod. To nás bohužel trochu ukolíbalo a když se k tomu přidala zlepšená hra Bučovic, bylo z toho najednou drama 2:2 a tiebreak. Účinější servis, párkrát dobrá obrana a nezastavitelná mlátička Goldy pak znamenaly vítězství 15:11 a první prohru Bučovic v sezóně. Na závěr stojí za vyzdvižení trenérových tajmů, po kterých téměř vždy přišla chyba soupeře na podání, a Zemákova střížba, kterou vždy záměrně prohrál, aby si tak vzal stranu soupeře. Myslím, že to byl velmi dobrý volejbal z obou stran a jako už mnohokrát byla naše bojovnost jedním z hlavních faktorů.

Štěti